Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Oto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M.Dukes, A.Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L, Daube*; în Hamburg: *A. Steiner*.
Prețul inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 221. **Brașovŭ, Vinerĭ 7 (19) Octomvrie** **1888.**

Nou abonamentŭ

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Octomvrie 1888 st. v. s'a deschisŭ nou abonamentŭ la care învitămŭ pe toțĭ amicii și sprijinitorii foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei lunĭ 3 fl.
pe șése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei lunĭ 10 francĭ,
pe șése lunĭ 20 francĭ,
pe unŭ anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoéscă a scrie adresa lămurită și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Congresulŭ și chiămarea luĭ.

III.

Brașovŭ, 6 Octomvrie v.

Vrêndŭ sĕ esamineze „eventualele scăderĭ“, ce s'au ivitŭ dela înaugurarea constituționalismului bisericescŭ, congresulŭ negreșitŭ că va trebui sĕ încépă dela capŭ adecă dela suprema autoritate esecutivă bisericéscă și sĕ se scobóre treptatŭ până la fețele și corporațiunile cele mai inferióre ale bisericei; va trebui apoi sĕ aprețieze activitatea desvoltată de aceștĭ factorĭ, în întru și în afară, pentru „perfecționarea organismului bisericescŭ“ și pentru „conservarea, întărirea și prosperarea bisericei și a scólelorŭ“.

Natura constituționalismului aduce cu sine ca, sarcina și responsabilitatea pentru mersulŭ regulatŭ alŭ tuturorŭ afacerilorŭ bisericescĭ, școlare și fundaționale sĕ se împartă între toțĭ factorii activĭ ai vieței bisericescĭ. De aicĭ însĕ nicĭ decum nu urméză, că responsabilitatea celorŭ ce stau în fruntea treburilorŭ este mai mică. Precum nu e admisŭ a se ḑice de pildă de că membrii consistorialĭ, că nu potŭ înainta în lucrările lorŭ pentru că îĭ împedecă sĕu îĭ ține în locŭ cutare ingerință orĭ negligență din partea președintelui, tocmai așa nu póte ḑice nicĭ acesta, că de órece nu elŭ singurŭ pórtă sarcina, nu este numai elŭ singurŭ responsabilŭ, ci ca *primus inter pares* în colegiu președintele nu se póte subtrage sub nicĭ unŭ cuvêntŭ dela ducerea în îndeplinire a decisiunilorŭ acestui colegiu, décă aceste decisiunĭ au fostŭ luate între marginile prescrierilorŭ canonice, statutare și regulamentare.

Chiemarea congresului este așaderă a cerceta cu tótă scrupulusitatea și rigorositatea isvórele și causele scăderilorŭ în biserică și a trage la dare de sémă, fără de nicĭ o deosebire, atâtŭ persónele singuratice, câtŭ și corporațiunile pentru aceste scăderĭ și rele.

In ce privesce causele scăderilorŭ ce se arată în sînulŭ bisericei, congresulŭ înainte de tóte va trebui sĕ aibă în vedere situațiunea generală, ocupându-se mai întêiu de cestiunea importantă a autonomiei și vaḑei bisericei.

Scăderile ce se resĕmtŭ de întregŭ poporulŭ, care se convinge totŭ mai multŭ pe ḑi ce merge, că autonomia bisericei este subminată și amenințată și că vaḑa ei se micșoréză vĕḑêndŭ cu ochii, suntŭ așa de marĭ, încâtŭ în realitate aparŭ mai multŭ ca nisce rele, ce s'au încuibatŭ adêncŭ în organismulŭ bisericei, din care trebuescŭ delăturate cu orĭce prețŭ și câtŭ mai curêndŭ prin mĕsurĭ energice.

Intr'adevĕrŭ, astăḑĭ n'auḑimŭ orĭ încătrău ne întórcemŭ decâtŭ numai plângerĭ în contra procederei și atitudinei autorităților bisericescĭ.

Care este causa acestorŭ plângerĭ? Au ele vr'o basă reală séu ba?

Se pretinde, că autoritățile bisericescĭ nu'șĭ susțĭnŭ vaḑa nicĭ în afară în raporturile lorŭ cu organele statului, nicĭ înlăuntru față cu corporațiunile bisericescĭ. Mai departe se susține, că autoritățile superióre esecutive nu'șĭ apĕră cerculŭ de competență, nu esecută hotărîrile sinódelorŭ și ale congreselorŭ.

Se plângŭ ómenii din tóte părțile, că preoțimea începe a se înstrăina de către fiĭ sĕĭ sufletescĭ și de către interesele bisericei, și că vênéză mai multŭ numai după interese personale și materiale, din care causă în multe locurĭ se pune directŭ în soldulŭ și sub protecțiunea străinilorŭ și se adapă de spiritulŭ nesubordinațiunei, ce li-lŭ insuflă ḑușmanii neamului românescŭ. Au fostŭ casurĭ destule, când unii preoțĭ nenorocițĭ s'au opusŭ chiar intereselorŭ celorŭ mai vitale ale poporului lorŭ credinciosŭ, din vanitate, ambițiune deșértă séu poftă de câștigŭ.

Și pre când se zărescŭ aceste aparițiunĭ triste, autoritatea supremă bisericéscă nu întreprinde nimicŭ spre a esecuta hotărîrea sinodului, de a face pașii necesarĭ pentru a aplana în modŭ favorabilŭ controversa ivită între guvernŭ și archidiecesă în afacerea distribuirei ajutorului de statŭ.

Ministrulŭ de culte continuă a împărți denarii menițĭ pentru preoții lipsițĭ gr. or. în modulŭ și cu tactica ce-i convine, dându-i astfelŭ pe mâna prefecților și a solgăbirĕilorŭ și nutrindŭ mereu de susŭ în josŭ foculŭ de nesubordinațiune în biserică.

Pe lângă acésta congresulŭ actualŭ va trebui sĕ aibă în vedere, că pe terenulŭ școlarŭ au ajunsŭ lucrurile așa departe, încâtŭ în multe comune învĕțătorii confesionalĭ incapabilĭ și culpabilĭ se rĕsvrătescŭ în contra autorităților școlare, fiindŭ susținuțĭ în posturile lorŭ, cu călcarea legei și a autonomiei bisericei, de către organele guvernului. Pe acești nicĭ comunele, nicĭ sinódele parochiale și nicĭ consistoriulŭ nu-i mai póte delătura.

Este așadĕr amenințatŭ organismulŭ nostru școlarŭ de a fi copleșitŭ de anarchiă și totușĭ nicĭ unŭ pasŭ nu s'a făcutŭ până acuma pentru apĕrarea dreptului și a vaḑei bisericescĭ, lovite în față.

Și câte n'arŭ merita sĕ le mai atingemŭ aicĭ!

Astfelŭ este și cestiunea capitală a pensionării învĕțătorilorŭ. Incă dela 1868 s'a făcutŭ unŭ proiectŭ pentru înființarea unui fondŭ generalŭ de pensiune, dĕr a rĕmasŭ nerealisatŭ. Mii de florinĭ pe totŭ anulŭ, ce se contribuescŭ de către bisericĭ pentru învĕțătorii clericĭ se perdŭ în saculŭ celŭ fără de fundŭ alŭ statului.

Mai departe trecêndŭ la afacerile fundaționale, congresulŭ va avé sĕ chibzuiéscă, cum stă cu

---

FOILETONULŬ „GAZETEI TRANSILVANIEI.“

(4)

NIȚĂ DRAGĂ.

Schiță din vieța unui muncitorŭ.

Astăḑĭ ca nealtădată umbla mai lacomŭ după muncă, astăḑĭ ar fi vrutŭ sĕ muncéscă într'una, ca sĕ câștige multŭ, multŭ de totŭ, ca sĕ-i ajungă pe lungŭ timpŭ. Cu tóte acestea, nicĭ sĕ fi fostŭ vr'unŭ făcutŭ la mijlocŭ, nu venia nimenea sĕ'i dea de lucru, nu'lŭ chema nimenea și nime nu fluera după elŭ. Era de totŭ ne-astĕmpĕratŭ și unŭ nĕcazŭ neobicĭnuitŭ îlŭ cuprinse, ar fi vrutŭ sĕ câștige și nu avea de unde.

Se duse la bolovanulŭ sĕu și se așeḑă pe elŭ. Era zăpăcitŭ de durerĭ și totușĭ se uita în drépta și în stânga, da de-i va aduce Dumneḑeu drăguțulŭ ceva înainte.

Nu se uita la tovarășii sĕĭ, nu se uita la pretinĭ, ci gândulŭ lui era îndreptatŭ asupra vr'unui câștigŭ, și nimicŭ nu-lŭ putea face sĕ se liniștéscă. Avea tutunŭ, dĕr nu'șĭ aprindea pipa, îĭ era grĕță de ea, și când îĭ trecea prin minte, că póte adĭ va fi o ḑi nenorocită, și că nu va căpĕta nimicŭ, parcă'ĭ fugea bóla din óse și totŭ mai sănĕtosŭ se făcea.

Intr'unŭ târḑiu se ridică de pe bolovanŭ, plecă în josŭ și mergêndŭ încetŭ, dădu'și elŭ peste unŭ norocŭ.

Unŭ omŭ cumpĕrase unŭ ararŭ de lână și'lŭ chemă sĕ i'lŭ ducă până acasă. Era grea povară unŭ ararŭ de lână pentru truditele óse ale unui muncitorŭ de 57 de anĭ, era grea povară cu deosebire adĭ, că nu mâncase nimicŭ și era slăbitŭ de frigurĭ și de ferbințelĭ. Se tocmi cu cincĭ băncuțe, își deslegă funia, se așeḑă lângă ararŭ, scóse cârligulŭ din brâu, apucă saculŭ, și rostogolindu-lŭ de douĕ-trei orĭ, îlŭ puse 'n piciore; aruncă apoi funia pe după elŭ, se lipi cu spatele de ararŭ, se încrosnia, și încordându'șĭ tóte puterile, și mai ajutându-șĭ și cu cârligulŭ, cu chiu cu vai, începŭ a ridica ușurelŭ ararulŭ, așa că décă te-ai fi uitatŭ de departe, ți-s'ar fi părutŭ că vedĭ unŭ turnŭ slăbitŭ la temeliă, care stă sĕ se dĕrîme... După casnă mare, în cele din urmă se ridică din ghenunchĭ oblu în piciore.

Sudorile îĭ curgeau pe față, ĕr ochii îĭ schinteiau de multa trudă, și córdele gâtului stau sĕ'ĭ plesnéscă. Se cam clătina pe piciore și vederea îĭ era împiedecată de pânjinișulŭ ce i-se puse pe ochĭ din pricina bólei.

„Este bĕtŭ“, ḑise atuncĭ unŭ trecĕtorŭ, ĕr Niță se uită la elŭ, și într'o clipă i-se despânjinară ochii și oftândŭ din greu plecă domolŭ, căcĭ povara îĭ apăsa șalele luĭ trudite.

Cu multŭ nĕcazŭ ajunse lângă biserica négră, se apropiă de lanțulŭ ce este lângă curtea bisericei și își propti ararulŭ, ca sĕ odihnéscă. Obositŭ cum era rĕmase o bună bucată de vreme acolo, și fața lui palidă căpĕta puțină roșéță, o roșéță însĕ nefirescă, o roșață de omŭ bolnavŭ.

De-odată ararulŭ începŭ sĕ se mișce, se plecă spre biserică, căcĭ Niță nu'lŭ mai putea ține. Era par'că adurmitŭ. Ararulŭ se prăvăli în partea bisericei, ĕr Niță rĕmase dincóce de lanțŭ, rĕmase ca spênḑuratŭ, și cum îlŭ trăgea ararulŭ în partea sa, lanțulŭ îĭ glodea spatele așa de tare, încâtŭ lacrimile nu și-le putŭ oprĭ.

Elŭ nu plângea; îĭ era însĕ nĕcazŭ că l'a părăsitŭ puterea, se vedea slăbitŭ și când se cugeta, că nu va mai fi în stare sĕ muncéscă și că va fi vai și amarŭ de elŭ gândia, că mai bine sĕ móră.

Trecĕtorii se uitau la elŭ, îlŭ înfruntau, ḑicêndu'ĭ felŭ de felŭ de vorbe, ḑicêndu'ĭ că e beatŭ, deși într'adevĕrŭ nu putea fi vorba de așa ceva. Nimenea nu'ĭ da mână de ajutorŭ, până ce în urmă sosi stăpânulŭ ararului, îĭ dădu mâna sĕ se ridice, dĕr înzadarŭ, căcĭ Niță nu mai avea putere.

Vĕḑêndŭ stăpânulŭ, că ararulŭ e prea greu pentru acestŭ moșŭ, căcĭ unŭ hamalŭ nu e moșŭ la vêrsta de 57 de anĭ, chemă pe altŭ hamalŭ mai tênĕrŭ, îĭ făcŭ rușine bĕtrânului, îĭ aruncă 15 creițarĭ și'lŭ lăsă acolo.

Niță sĕrmanulŭ rĕmase mâhnitŭ. Se uita la ararŭ cum îlŭ ducea tênĕrulŭ, se gândea la tinerețele lui, și la neputințele de acum; apoi strângêndu'șĭ încetinelŭ funia, o legă în formă de păpușe, o aruncă pe după gâtŭ și ḑise în sine:

„Puteam sĕ câștigŭ cincĭ băncuțe, dĕr nu mĕ mai ajută puterile.... Vrĕu sĕ muncescŭ, dĕr ce sĕ fac, décă nu vrea Dumneḑeu!... Tóte le avemŭ dela Domnulŭ și trebue sĕ-i mulțămimŭ lui pentru orĭ-ce ne-ar da.“

După ce ḑise aceste cuvinte o luă încetinelŭ în susŭ, și mergêndŭ într'una, cu câtŭ venia mai aprópe de casă, cu atâtŭ ferbințelele și amețéla îlŭ luau mai multŭ.

Intră în curte și nu vĕḑu pe nimenĭ, deși bă-

controlulŭ administrațiunei averilorŭ bisericescĭ în diferitele diecese, dela epitropia parochială pănă susŭ la cea metropolitană. S'a constatatŭ și pănă acuma, că în multe locurĭ s'au făcutŭ abusurĭ și s'au risipitŭ fondurĭ. În sinodulŭ archidiecesanŭ din anulŭ acesta s'au esmisŭ comisarĭ consistorialĭ, carĭ au constatatŭ administrărĭ rele, urmate din protecțiune și din neobservarea strictă a regulamentelorŭ.

Sistema vechiă, rea și nerațională în administrațiunea averilorŭ bisericescĭ și școlare esistă încă în multe locurĭ.

După ce congresulŭ va esamina tóte acestea, va trebuì apoi sĕ se ocupe și de stêrpirea rĕului dela isvorŭ și sĕ cerceteze, décă nu cumva totŭ rĕulŭ în biserică se trage dela modulŭ cum se facŭ *alegerile* representanțilorŭ în diferitele corporațiunĭ bisericescĭ, unŭ capitlu însemnatŭ cu care trebue sĕ ne ocupămŭ în deosebĭ.

In fine congresulŭ va avé sĕ judece și asupra spiritului ce domnesce și se manifestéză atâtŭ din partea fețelorŭ hierarchice, câtŭ și din partea corporațiunilorŭ și a poporului credinciosŭ în biserică.

Preoțimea este ea pĕtrunsă de spiritulŭ adevĕratŭ apostolicŭ întru împlinirea scopurilor religióse, morale, culturale și naționale ale bisericei?

Étă o întrebare, care trebue sĕ formeze unŭ obiectŭ principalŭ alŭ îngrijirilorŭ congresului, căcĭ ce ne folosesce statutulŭ orgaoicŭ. ce formele esteriόre păstrate cu chinŭ cu vaiu, décă esența, spiritulŭ dătătorŭ de viéță lângezesce și decade?

Voiamŭ sĕ sfêrșimŭ cu acestŭ articulŭ, dér se ivesce necesitatea de a mai face unŭ epilogŭ, căcĭ mai avemŭ pe inimă unele durerĭ, ce ne tormentéză, și datoria nóstră publicistică ne dictéză sĕ nu le retăcemŭ față cu representanții legalĭ și canonicĭ ai întregei provincie metropolitane, carĭ suntŭ întrunițĭ adĭ în Sibiiu pentru a aduce mângăere, încuragiare și ajutorŭ poporului credinciosŭ.

Pressa și schimbările în ministeriulŭ Taaffe.

„Prager Abendblatt" scrie între altele:

Speranțele deșerte ale opozițiunei (centraliștii și dualiștii, că ministerulŭ Taaffe ar fi espusŭ unei sdruncinărĭ, sunt din temeliă nimicite prin numirile cele nouĕ în cabinetŭ. Contele Taaffe a primitŭ unŭ nou semnŭ de încredere din partea corónei și așa póte și mai departe sĕ satisfacă problemei sale și sĕ nisuiéscă spre țelulŭ ce și-l'a pusŭ la începutŭ... E vorba de a da și maiorității de pănă acum tăriă, spre a o feri de clătinărĭ și sdruncinărĭ, și a strîmtora și a împinge înderĕtŭ acele elemente, a cărorŭ atitudine nu se póte aduce în corcordanță cu esistența statului. Trebue sĕ ajungă la convingerea clară, că Austria aparține sieșĭ și că 'șĭ realiséză pe basă conservativă tradițiunile trecutului sĕu, respectându-se necondiționatŭ drepturile și îndatoririle ce esistă... Era necesarŭ a convinge pe oposiţiă despre aceea, că viitorulŭ Austriei nu se póte încredința mânilorŭ lorŭ. Vechiulŭ principiu austriacŭ, că dreptatea este fundamentulŭ imperiului, va rĕmâne susținutŭ în tótă integritatea sa. In justițiă ca și 'n administrațiune se va esercita și de aci înainte deopotrivă dreptatea față cu tóte naționalitățile și cu tóte partidele.

„Mährische Correspondenz" publică unŭ articolŭ, cum se vede inspiratŭ de cercurile guvernamentale din Viena:

Contele Schönborn ca guvernatorŭ alŭ Moraviei și-a câștigatŭ simpatiile ambelorŭ naționalitățĭ din țéră. Elŭ nu'șĭ ascunde principiile sale. Intrândŭ în ministeriulŭ Taaffe șĭ-a luatŭ asuprașĭ îndatorirea de a lucra amĕsuratŭ intențiunilorŭ ce caracteriséză sistemulŭ Taaffe.

„Pester Lloyd" dice, că contele Taaffe a voitŭ sĕ transforme guvernulŭ sĕu într'unŭ guvernŭ cehicŭ-clericalŭ, dér nu e de admisŭ, că elŭ ar voì sĕ întemeeze unŭ sistemŭ, care *ar provoca pe Ungaria directŭ sĕ ia posiţiă de apĕrare, fiindŭ că strînge cu ușa esistența condițiunilorŭ dualismului.*

O spunemŭ acésta fără înferbêntare, fără pasiune, departe de orĭ-ce amenințare; constatămŭ numai simplu o necesitate, care chiar contrarŭ intențiunilorŭ bărbațilorŭ noștri de statŭ conducĕtorĭ 'șĭ-ar face cale și s'ar pune în practică în momentulŭ când în Austria s'ar aduce la viéță o transformare, care ignoréză spiritulŭ raportului de dreptŭ publicŭ și periclitéză pe lângă aceea prosperarea pacĭnică a Ungariei. Pactulŭ s'a încheiatŭ cu unŭ statŭ austriacŭ constituționalŭ *unitarŭ*, care prin legala representațiune a poporului póte aduce la espresiune voința statului unitarŭ, si nu cu teritorii de țéră și cu grupurĭ naționale, care forméză o sumă de contradicerĭ neîmpăcabile; și o altă presupunere a pactului a fostŭ, ca *în Austria sĕ nu domnéscă nicĭ unŭ sistemŭ, ale cărui efecte s'ar transplanta și pe teritoriulŭ nostru.*

Departe de noi orĭ-ce cugetŭ de a ne amesteca în afacerile interne austriace, și chiarŭ solidaritatea intereselorŭ culturale între noi și între popórele libere ale Austriei nu ne-arŭ puté îndupleca sĕ eșimŭ din reserva nóstră observatóre, câtă vreme în faptă e vorba numai de afacerĭ austriace interne. Dér neevitabilŭ amŭ fi silițĭ sĕ luămŭ posițiă de apĕrare, îndată ce condițiunile preliminare ale pactului de dreptŭ publicŭ devinŭ fără putere, și orĭ ne succede sĕ respingemŭ esperimentulŭ, orĭ ne retrágemŭ la acea formă de dreptŭ publicŭ, care n'are nimicŭ comunŭ cu Austria, decâtŭ persóna monarhului.

Acelașŭ cursŭ de idei îlŭ variază și „Pesti Hirlap", care mai pretinde a sci, că reacțiunea se concentréză și în camera magnaților, ca sĕ'ncerce unŭ asaltŭ asupra posițiunei lui Tisza.

Numai „Budapester Tagblatt" e de părere, că contele Schönborn trebue sĕ se fi lăpĕdatŭ de vederile sale anteriόre, mai înainte de ce a intratŭ în ministerŭ.

Cestiunea romană.

Entusiasmulŭ Italienilorŭ pentru împĕratulŭ germanŭ Wilhelm îlŭ atribue pressa europénă în parte mare celorŭ petrecute în Vaticanŭ cu ocasiunea visitei ce împĕratulŭ Wilhelm a făcut'o Papei.

Se pare a se adeverì, că Papa în convorbirea confidențială cu împĕratulŭ a atinsŭ și cestiunea romană, dér împĕratulŭ s'a esprimatŭ mai întêiu căutândŭ sĕ ocoléscă cestiunea, și apoi când Papa continuà a vorbì asupra acestei teme, împĕratulŭ observà, că după părerea sa *cestiunea e resolvată.*

„Italie" istorisesce decursulŭ convorbirei astfelŭ: Papa se 'ncercà sĕ dovedéscă independența papismului spre binele Germaniei și alŭ celorlalte națiunĭ, acusà pe ministru-președinte italianŭ Crispi, că desfășură o activitate revoluționară.

„Kölnische Volkszeitung" dice, că Papa a vorbitŭ mai multŭ cu contele Herbert Bismarck. Către împĕratulŭ a accentuatŭ necesitatea libertății bisericei și a papismului pentru societate și a făcutŭ alusiune la posițiunea sa critică.

„Neue fr. Presse" dice, că împĕratulŭ Wilhelmŭ, când Papa a atinsŭ cestiunea romană, a întreruptŭ convorbirea esprimându'șĭ dorința sĕ'i recomande Papei pe fratele său prințulŭ Enricŭ: dér contele Bismarck, care era mai puținŭ legatŭ de ceremoniă și etichetă decâtŭ împĕratulŭ, a spusŭ curatŭ Papei, că *Germania consideră cestiunea romană ca încheiată.* Din acéstă parte așadéră, papismulŭ nu mai are nimicŭ de speratŭ. Pentru politica germană, domnia luméscă a Papei a trecutŭ și nu se mai póte reînvia.

Din causa acésta, catolicii din Germania se pregătescŭ sĕ reînoiască lupta cu puterea statului. Inceputulŭ se face cu mișcarea electorală în Prusia. Archiepiscopulŭ din Colonia, Filipŭ Cremenz, a adrosatŭ o circulară către alegĕtorĭ, cărora li-se recomandă sĕ alégă numai astfelŭ de deputațĭ, carĭ suntŭ hotărîțĭ sĕ asigure școlei caracterulŭ ei creștinescŭ.

SCIRILE DILEI.

Duminecă în 9 (21) Octomvre directorulŭ fóiei nóstre d-lŭ *Dr. Aurelŭ Mureșianu* îșĭ va serba cununia cu d-șóra *Elena I. B. Popovicĭ*, absolventă a scólei de pictură din Viena, în biserica sf. Neculae din locŭ.

Redacțiunea esprimă Directorului sĕu și Domnișórei Popovicĭ din sinceră inimă urărĭ de fericire.

* * *

Din *Teresianopolŭ* érășĭ se telegrafiază lui „Egyetertes" despre unŭ scandalŭ ne mai pomenitŭ, întêmplatŭ în sala consiliului municipalŭ alŭ orașului. Din incidentulŭ desbaterei asupra rĕscumpărării dărei de consumŭ s'a iscatŭ între membrii consiliului o dispută inverșunată, în urma căreia a urmatŭ scandalulŭ, care a culminatŭ în aceea, că primarulŭ orășenescŭ pe o mare parte din representanții orășenescĭ i-a scosŭ cu polițiștii afară din sală, ér unulŭ din membrii consiliului i-a făcutŭ porcĭ de

---

iatulŭ Nicolae era acolo, se juca cu nisce petricele.

Niță îșĭ desbrăcà șpențelulŭ, îlŭ puse căpătâi, se trântì josŭ și, după multe svêrcolirĭ, în cele din urmă adormì.

Nicolae băiatulŭ băgase tóte aceste de sémă, dér nu vorbì nimicŭ cu tată-sĕu. Elŭ rĕmase pe acasă și n'a mai eșitŭ la jocŭ ca altădată.

*

Séra așa pe la 9 sosì și leica Păuna, sosiră și fetele ei. Păuna când intrà în curte clătinà din capŭ dândŭ sĕ înțelégă, că adecă bărbatu-sĕu este beatŭ, se repedì în casă, îșĭ puse totŭ ce avea în mână într'unŭ parsechiu, și eșì în curte. Se duse lângă bărbatu-sĕu furiósă, și țipà câtŭ îi eșia pe gură dicêndŭ: „Scólă nederule, scólă bețivule, arată-mĭ ce-ai câștigatŭ; cu ce o sĕ țiu eu casa, cu ce o sĕ-mĭ măritŭ fetele, décă tu, ticălosule, beai totŭ ce capețĭ?

Niță se întórse încetinelŭ către nevastă-sa, căscà ochii la ea, clipì de două orĭ din ochĭ, dér îi era silă sĕ vorbéscă.

„E beatŭ mortŭ", strigà leica Păuna uitându-se la fetele sale.

Băiatulŭ celŭ micŭ, Nicolae, începù sĕ plângă, elŭ par'că simția că i se face nedreptate bĕtrânului sĕu tată. Nu scia cum și de ce, dér destulŭ că'lŭ năpădì plânsulŭ așa de tare, că nu era chipŭ sĕ se opréscă.

Vĕduse elŭ cele ce s'au întêmplatŭ cu tată-sĕu, vĕduse că adĭ-dimineță venise lele-sa Trina și că disese că tată-sĕu e bolnavŭ, și elŭ credea, și par'că îlŭ durea inima când vedea, că mamă-sa îlŭ ocărăsce.

Niță, când audì plânsetŭ, se ridicà într'o mână, se uità la Nicolae, dér fața-i, galbenă, părea acum întunecată, și glasu-i stinsŭ te făcea sĕ credĭ că vorbesce dintr'o mare depărtare.

Chiva, fata cea mare, din cele două pe carĭ le avea acasă, se apropià de tată-sĕu și-lŭ întrebà ce are. Ea băgà de sémă, că tată-sĕu trebue sĕ fiă bolnavŭ.

„Ce ai taică?" îlŭ întrebà fata, și era cuprinsă de durere, căcĭ orĭ câtŭ ținea ea la mamă-sa, și orĭ de câte-orĭ se făcuse vrajbă în casă, pe ea de astădată a cuprins'o necazulŭ, că mamă-sa e atâtŭ de furiósă.

„Mĭ-e rĕu", grăì în cele din urmă Niță și se întórse cu fața către butucŭ ca sĕ nu mai vadă nimicŭ.

Chiva se uita la mamă-sa, ér Păuna, furiósa nevastă a lui Niță, se mai rĕsti cu vorbe próste la bărbatu-sĕu, îșĭ trase apoi fetele de mânecă și le băgà în casă.

„Câtă inimă rea îmĭ face omulŭ ăsta!" începù Păuna, și apoi după ce îșĭ vărsà puținŭ foculŭ dela inimă, chemà pe Nicolae înăuntru.

„Măi Nicolae", întrebà mamă-sa, „a fostŭ mai beatŭ tată-tĕu când a venitŭ, ca acum?"

Nicolae începù sĕ plângă, ér mamă-sa se nĕcăji.

„De ce plângĭ prostule?" grăì Păuna.

„Plângŭ că taica móre, că sémĕnă cu nenea Dumitru, și décă móre, cine îmĭ mai dă mie creițarĭ, că d-ta nu'mĭ dai nicĭ-odată", dise Niculae și se oprì de plânsŭ.

„Adĭ țĭ-a datŭ vr'unŭ creițarŭ?"

„Nu mĭ-a datŭ, maică!"

„Nu! apoi uite că'țĭ dau", dise Păuna scoțêndŭ unŭ creițarŭ și i-lŭ puse în mână.

Băiatulŭ se uità la creițarŭ, rîse și începù sĕ vorbéscă. Taica când a venitŭ nicĭ nu m'a vĕdutŭ, numai șĭ-a aruncatŭ șpențĕlulŭ lângă buștenŭ și s'a trântitŭ josŭ, și trântitŭ a rĕmasŭ. Taica era galbinŭ la obrazŭ, dér galbinŭ ca lutulŭ. Eu nicĭ nu l'așŭ fi cunoscutŭ, décă n'ar fi fostŭ în hainele lui.

„E beatŭ," grăì Păuna și blăstĕma prin casă și era tótă în neastémpĕrŭ.

Chiva, fata ei cea mare, ne mai putêndŭ sĕ rabde dise către maică-sa:

„Maică, bagă de sémă, că d-ta îțĭ facĭ pĕcate, căcĭ taica nu mirósă a rachiu, taica e bolnavŭ rĕu, sĕ scii că nu'i glumă cu dênsulŭ."

Leica Păuna se înfuriă când o audì pe fie-sa cu astfelŭ de vorbe; ei i-ar fi plăcutŭ ca ea sĕ aibă dreptate, și ca lucrurile în casă sĕ mérgă așa cum vrea ea. Incepù nervósă sĕ se desbrace, și pe când cu furiă îșĭ descheia laibĕrulŭ, intrà la ea o vecină, și-i spuse, că Niță bărbatu-sĕu a cădutŭ lângă biserica négră, și că trebue sĕ fie bolnavŭ, căcĭ tótă lumea îlŭ vedea câtŭ de rĕu trebue sĕ-i fie.

„Nópte bună!" dise vecina, eșì din casă și merse lângă Niță, care acum începuse a geme.

„Ce facĭ Niță?" întrebà vecina.

„Mĭ-e greu.... mĕ arde ceva în peptŭ... mĕ dóre mijloculŭ... mĕ dorŭ tóte óseie!" vorbì elŭ gemêndŭ.

„De ce nu mergĭ în casă, căcĭ tómna nu e bine sĕ dormĭ acolea, neînvĕlitŭ, poțĭ da în lîngóre. Ce? orĭ nu te lasă leica Păuna?"

(Va urma.)

cânĭ atâtŭ pe primarulŭ, câtŭ și pe întregŭ consiliulŭ orășenescŭ.

***

Precum comunică foile din România, fostulŭ protopopŭ alŭ Sibiiului, d. *Simeonŭ Popescu*, e numitŭ profesorŭ la facultatea teologică din Bucurescĭ.

***

Unŭ lucru pré tristŭ descopere zelosulŭ preotŭ N. Butariu din Botescĭ, dice „Luminătorulŭ“, anume că în *Halmagiu* chiar și învĕțătorii românĭ confesionalĭ arŭ fi primitŭ a fi membri în comitetulŭ scólei comunale de statŭ.

Scie autoritatea nóstră bisericéscă scolară respectivă ceva despre acésta?

***

Din Dunaföldvar, comitatulŭ *Tolna* (în Ungaria), se scrie, că în timpulŭ mai nou *siguranța publică* a locuitorilorŭ *a devenitŭ fórte amenințată.* Abstrăgêndŭ dela imprejurarea, că mai pe fiă-care di se întêmplă feliu de feliu de tâlhării, se pare că în timpulŭ din urmă cei mai marĭ hoțĭ s'au unitŭ la olaltă, constituindŭ o bandă deosebită, care a devenitŭ amenințătóre și pentru siguranța personală. In una din nopțile trecute acéstă bandă de hoțĭ atacă într'o pădure pe 3 gendarmĭ, carĭ treceau pe acolo. Unulŭ din gendarmĭ a fostŭ împușcatŭ, ér ceilalțĭ doi fugiră. Toțĭ gendarmii din părțile acelea se puseră în mișcare pentru urmărirea acestei bande de hoțĭ.

***

In comitatulŭ *Murĕșŭ-Turda* s'au ivitŭ în luna lui Septemvre 9 incendiurĭ causândŭ o pagubă de 4177 fl., dintre carĭ numai 1098 fl. au fostŭ asigurațĭ. Orfanĭ se află în acestŭ comitatŭ 8269. S'au încassatŭ în Septemvre 2619 fl. 61 cr. dare militară și 73,019 fl. 20 cr. dare directă, rĕmânêndŭ restanță 268,964 fl.

***

Foile ungurescĭ au comunicatŭ, după „Ellenzek“, următórele: In *Clușiu* s'a împușcatŭ deunădile ajutorulŭ de custode alŭ museului de acolo Bela Iknes. Acesta avé de mai multŭ timpŭ relațiunĭ cu o damă multŭ numită, ceea ce-lŭ silì la marĭ cheltuelĭ; din causa acésta defraudà și înstreinà mai multe obiecte lui încredințate. Ca sĕ scape de pedépsă s'a sinucisŭ. Din cercetarea făcută imediatŭ resultà, că lipsescŭ: unŭ acŭ de aurŭ (suta XV), unŭ paharŭ de aurŭ (care se presupune a fi fostŭ alŭ lui Michailŭ Apafy), o cheiă antică de aurŭ, două părechĭ de cercei, unŭ inelŭ de smaragdŭ (suta X) și o bibliă împodobită cu rubinurĭ, tóte în valóre de 2000—2500 fl. Precum se anunță acum, din Clușiu, întrégă acéstă istoriă nu e adevĕrată. Reuniunea museului ardeleanŭ va intenta contra lui „Ellenzek“ procesŭ de pressă.

***

„Românulŭ“ află, că *guvernulŭ românŭ* va trimite unŭ atașatŭ militarŭ pe lângă legațiunea română din Londra, fiindŭ însărcinatŭ sĕ studieze organisarea marinei englese.

***

Adĭ a sositŭ la Galațĭ unulŭ din acele vase marĭ de rĕsboiu, comandate pentru flotila română și construite în Francia.

Congresulŭ naționalŭ bisericescŭ din Sibiiu.

Șidința I-a 1/13 Octomvre.

După terminarea s. liturgii și învocarea Duchului sântŭ, întrunindu-se deputații congresualĭ în biserica din cetate, la propunerea d-lui deputatŭ V. Babeșŭ, se esmite o comisiune de mai mulțĭ membri, care sĕ învite pe Escel. S. Domnul metropolitŭ și pe S. L. archiereii la ședință. Intrândŭ Escel. Sa în biserică, asociatŭ de ambii domnĭ episcopĭ sufraganĭ, și ocupândŭ Escel. Sa loculŭ presidialŭ, deschide ședința prin cuvêntarea ce am publicatŭ în numĕrulŭ trecutŭ.

Deschidêndu-se ședința, presidiulŭ pentru agendele biuroului designéză de notarĭ interiminalĭ pe deputații: Trifonŭ Miclea, Nicolau Ivanŭ și Ignațiu Papp din clerŭ; ér dintre mirenĭ pe deputații: Leontin Simonescu, Aurelŭ Suciu, George Feierŭ, Stefanŭ Velovanŭ, Mateiu Voileanŭ și Dr. Remus Roșca.

Presentândŭ președintele actele electorale întrate dela eparchii și lista deputațilorŭ aleșĭ, provócă pe deputații presențĭ, ca la apelulŭ nominalŭ sĕ-șĭ presinte credenționalele la biurou. La apelulŭ nominalŭ își presentéză credenționalele în persónă 48 deputațĭ. Au fostŭ de față fără credenționale 5 deputațĭ. Prin presidiu resp. alțĭ deputațĭ șĭ-au presentatŭ credenționalele 21.

In înțelesulŭ regulamentului afacerilorŭ interne, se împartŭ actele electorale la trei secțiunĭ, avênd deputații din eparchia Aradului a verifica pe deputații din archidiecesă, ér deputații din archidiecesă pe deputații din eparchia Caransebeșului, și în fine cei din eparchia Caransebeșului pe deputatii din eparchia Aradului.

Cu acestea ședința se închee, anunțându-se ședința proximă pe Duminecă la 12 óre a. m. și punêndu-se la ordinea dilei rapórtele secțiunilorŭ.

Ședința II-a, 2/14 Octomvre.

La ordinea dilei se punŭ rapórtele secțiunilorŭ verificătóre.

Deputatulŭ Dr. I. Mihu, ca raportorul secțiunei deputațilorŭ din archidiecesă, referéză asupra alegerilorŭ din eparchia Caransebeșului și în numele secțiunei propune spre verificare alegerile următorilorŭ deputațĭ:

a) din clerŭ: Alec. Ioanovicĭ, Trifonŭ Miclea, Paulŭ Miulescu, Filaretŭ Musta, Dr. George Popovicĭ, Ioanŭ Popovicĭ și Michailŭ Popovicĭ.

b) mirenĭ: Dr. Emilŭ Babeșŭ, Ioan Bartolomeiu, Coriolanŭ Brediceanu, Atanasiu Cimponeriu, Ilie Curescu, Antoniu Mocsonyi, Dr. Ales. Mocsonyi, Simeonŭ Moldovanŭ, Iuliu Novacŭ, Ioanŭ Popoviciu, Constantinŭ Radulescu, Leontinŭ Simonescu, Martinŭ Țapu, Petru Tisu și Stefanŭ Velovanŭ; ér celelalte acte electorale se vorŭ preda comisiunei verificătóre.

Deputatulŭ I. Bartolomeiu, ca referentulŭ secțiunei deputațilorŭ din eparchia Caransebeșului, propune spre verificare alegerile următorilorŭ deputațĭ din eparchia Aradului:

a) din clerŭ: Vasiliu Beleșŭ, Petru Chirilescu, Georgiu Crăciunescu, Meletiu Dreghicĭ, Constantinŭ Gurbanŭ, Augustinŭ Hamzea, Vasiliu Mangra, Ignațiu Papp și Petru Suciu.

b) mirenĭ: Vincențiu Babeșŭ, Ioanŭ Beleșiu, Ioanŭ P. Deseanŭ, George Dringău, Paulŭ Fașie, George Feierŭ, Dr. Iosifŭ Gall, Eugenŭ Mocsonyi, Davidŭ Nicóră, Ioanŭ Papp, Dr. George Popa, Dionisiu Poienarŭ, Paulŭ Rotariu, Emericŭ M. Stănescu, Aurelŭ Suciu și Nicolae Zigre; ér celelalte acte electoralĭ dificultate se vorŭ preda comisiunei verificătóre.

Deputatulŭ P. Rotariu, ca referentulŭ secțiunei deputațilorŭ dia eparchia Aradului, raportândŭ asupra alegerilorŭ din archidiecesă, propune spre verificare alegerile următorilorŭ deputațĭ:

a) din clerŭ: Zaharia Boiu, Simeon Monda, Ioanŭ Papiu, Avramŭ Pĕcurariu, Ioanŭ Petricŭ, Nicolae Popea, și Dr. Ilarionŭ Pușcariu.

b) mirenĭ: Dr. Daniilŭ P. Barcianŭ, Ambrosiu Bêrsanŭ, Iosifŭ Stefanŭ, Ellă Măcelariu, Rubinŭ Patița, Ioanŭ cav. de Pușcariu, Petru Truța și Mateiu Voileanŭ; ér celelalte acte se vorŭ transpune comisiunei verificătóre.

Constatându-se, că peste totŭ suntŭ verificațĭ 62 deputațĭ, congresulŭ se dechiară capace a aduce concluse valide.

Pentru consultare asupra constituirei în modŭ definitivŭ a biuroului și comisiunei verificătóre, se suspinde ședința pe 5 minute, — ér după deschiderea ședinței, se proclamă de notarĭ: N. Ivanŭ, Dr. I. Mihu și Dr. R. Roșca din archidiecesă; I. Papp, P. Fașie și G. Feierŭ din eparchia Aradului; T. Miclea, I. Roșu și P. Drăgălină din eparchia Caransebeșului. De notarŭ generalŭ se designează Dr. R. Roșca.

In comisiunea verificătóre totŭ prin aclamațiune se alegŭ: G. Crăciunescu, Ioanŭ cav. de Pușcariu și I. Bartolomeiu.

Uneltirĭ maghiare contra Sêrbilorŭ.

„Pesti Naplo“ în Nr. 282 dela 12 Octomvre n. publică o scrisóre ce i s'a trimisŭ din comitatulŭ Baciu și în care se vorbesce despre atitudinea Sêrbilorŭ.

Poporulŭ sêrbescŭ, dice scrisórea., nu e de locŭ atâtŭ de liniștitŭ cum ar puté sĕ apară din rapórtele fișpanilorŭ adresate guvernului. Comercianțilorŭ marĭ și micĭ, învĕțătorilorŭ, toțĭ fără escepțiune ultra naționalíștĭ, și influinței acestora asupra poporului e a se ascrie, că idea de statŭ maghiarŭ între Sêrbĭ stă totŭ acolo, unde a statŭ acum 20 de anĭ, și totŭ acolo va sta câtă vreme asupra scólelorŭ Sêrbilorŭ nu se va esercita o mai mare supraveghiare și învĕțătorii nu se vorŭ aduce într'unŭ raportŭ încâtva dependentŭ. Dela păstorii superiorĭ bisericescĭ, carĭ asupra clerului inferiorŭ arŭ avé celŭ puținŭ în privința disciplinară o influință decisivă, „Pesti Naplo“ cere o direcțiune patriotică; învĕțătorii poporalĭ deasemenea sĕ fiă adușĭ în privința disciplinară sub o mai mare influință a statului.

Sêrbii se împartŭ în următórele partide politice: în aderenții „Zastavei“, carĭ viséză despre o alipire la Serbia mare; conducĕtorulŭ lorŭ este Jaso Tomicĭ. Partida fóiei „Branik“, constătătóre din elementele mai inteligente sub conducerea D-rului Polit, Vuceticĭ și Mihailŭ Dimitrievicĭ, voesce sĕ aibă Serbia aci acasă și nisuesce cu oportunitate icĭ-colo ca sĕ estindă drepturile de naționalitate. Amêndouĕ partidele au comunŭ, că arŭ voì sĕ smulgă din mânile preoțimei superióre drepturile hierarhice. A treia partidă, a Sêrbilorŭ moderațĭ, sufere de rĕulŭ, că constă numai din conducĕtorĭ și nu are nicĭ o influință asupra poporului. Deși adĭ Sêrbii nu facŭ marĭ greutățĭ, ar fi totușĭ cu cale — dice scrisórea lui „Pesti Naplo“ — sĕ se ia mĕsurĭ față cu nesimțibilitatea lorŭ pentru ideia de statŭ maghiarŭ și față cu separarea lorŭ socială. Sĕ nu se crédă, că tăcerea Sêrbilorŭ însemnéză o apropiare de Maghiarĭ; a conta pe sprijinulŭ lorŭ în momente fatale este o deșértă amăgire.

Cine nu vede de aci, după celăcomescŭ șoviniștii? Șĭ-apoi s'apropiă și procesulŭ intentatŭ lui Tomicĭ, redactorulŭ „Zastavei“, sub pretextŭ c'a agitatŭ contra națiunei maghiare; cum n'ar agita și ar unelti șoviniștii contra Sêrbilorŭ?

CONVOCARE.

Reuniunea învĕțătorilorŭ rom. gr. or. din districtulŭ XI Făgărașŭ își va ține adunarea sa generală districtuală în dilele 23, 24 și 25 Octomvre a. c. st. v. în opidulŭ Făgărașŭ. La acésta suntŭ învitațĭ toțĭ membrii, precum și toțĭ binevoitorii acestei corporațiunĭ.

Programulŭ obiectelorŭ de desbătutŭ e următorulŭ:

Ședința I, Duminecă 23/X a. m.

1. Asistarea in corpore la servițiulŭ divinŭ. 2. Deschiderea ședinței prin presidiu. 3. Apelulŭ nominalŭ.

Ședința a II-a, Duminecă 23/X p. m.

4. Alegerea comisiunilorŭ revĕdĕtóre și de scontrare. 5. Raportulŭ presidialŭ despre activitatea desvoltată în decursulŭ anului administrativŭ 1887/8. 6. Raportulŭ cassarului și alŭ bibliotecarului.

Ședința a III-a, Lunĭ 24/X a. m.

7. Tema impusă de Măr. Consistoriu Archidiecesanŭ: „Observatu-sa dela întroducerea Normativului școlarŭ vre-o dispositiune a lui, la a cărei esecutare întêmpinămŭ greutățĭ, carĭ nu se potŭ delătura, și anumitŭ carĭ suntŭ dispositiunile de natura acésta? In casulŭ acesta ce modificărĭ arŭ fi sĕ se facă la o eventuală revisiune a acestui Normativŭ“? de membrulŭ I. Capĕtă.

Ședința a IV-a, Lunĭ 24/X p. m.

8. Constituirea reuniunei pe unŭ nou periodŭ de trei anĭ, conformŭ statutelorŭ.

Ședința a V, Marțĭ 25/X a. m.

9. Ernatulŭ stupilorŭ în coșnițe avitice, de membrulŭ Nicol. T. Popŭ.

Ședința a VI, Marțĭ 25/X p. m.

10. Eventuale propunerĭ. 11. Inchiderea.

Făgărașŭ, din ședința comitetului centralŭ ținută la 5 Augustŭ 1888 v.

Vincențiu Grama, președintele reuniunei. *Nicolau Ludu*, secret I. al reuniunei.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

Budapesta, 18 Octomvre. Adĭ s'a presentatŭ camerei proiectulŭ de bugetŭ pe anulŭ viitorŭ. Proiectulŭ încheiă cu unŭ *deficitŭ cam de peste șépte milióne.* Cele mai marĭ cheltuelĭ în plus suntŭ preliminate în bugetulŭ ministerului de honvedĭ, în urma înființărei nouĕlorŭ cadre ale companiilorŭ.

Ioanŭ Gött,

primarŭ alŭ Brașovului în pensiune, cavalerŭ alŭ ordinului Francisc Iosifŭ, membru alŭ presbiteriului evangelicŭ-luteranŭ, proprietarŭ de tipografiă, fostŭ presidentŭ alŭ camerei comerciale și industriale, presidentŭ alŭ societății industriale din locŭ, epitropŭ alŭ comunității bisericescĭ de confes. augsb.,

astădĭ la 4½ óre diminéța, după o lungă suferință, în alŭ 78-lea anŭ alŭ etății sale, șĭ-a terminatŭ viéța sa plină de activitate.

Inmormêntarea scumpului decedatŭ va fi Vinerĭ în 19 Octomvre st. n. după prândŭ la 4 ore, din locuința sa „Têrgulŭ flosului nr. 25“ în cimiteriulŭ evangelicŭ din locŭ.

Brașovŭ, 17 Octomvre 1888.

Adâncŭ întristata familiă.

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 16 Octomvre st. n. 1888.

Bancnote românescĭ	Cump.	9.40	Vênd.	9.42
Argintŭ românescŭ .	„	9.35	„	9.40
Napoleon-d'orĭ . . .	„	9.62	„	9.64
Lire turcescĭ . . .	„	10.90	„	10.95
Imperialĭ	„	9.90	„	9.95
Galbinĭ	„	5.70	„	5.74
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	128.—	„	129.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 17 Octomvre st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	100.65
Renta de hârtiă 5%	91.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	147.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	97.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	—.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.70
Bonurĭ rurale ungare	104.30
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.30
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.40
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.20
Bonurĭ rurale transilvane	104.30
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	130.50
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	123.25
Renta de hârtiă austriacă	81.75
Renta de argintŭ austriacă	82.30
Renta de aurŭ austriacă	109.90
Losurĭ din 1860	140.25
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	872.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungar. .	306.25
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	311.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.73
Napoleon-d'orĭ	9.64½
Mărcĭ 100 împ. germane	59.52½
Londra 10 Livres sterlinge	121.75

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de alŭ doilea învĕţătorŭ la scóla română gr. cat. din *Rebra mare,* în districtulŭ Năsĕudului, se escrie prin acésta unŭ nou concursŭ până la *28 Octomvre a. c. st. n.*

Emolumentele împreunate cu acestŭ postŭ suntŭ: salarŭ anualŭ de *200 fl. v. a.*

Suplicele, instruite cu documentele recerute prin lege, suntŭ a se adresa la senatulŭ scolasticŭ confesionalŭ gr. cat. românescŭ în Rebra-mare (p. u. Naszod).

Rebra-mare, 13 Octomvrie 1888.

Din şedinţa senatului scolarŭ gr. cat.

Onisimŭ Rotariu, preşedinte. 173,5—2 **Constantinŭ Suciu,** notarŭ.

Rugăm pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.